ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (viies koda)

19. aprill 2005 *

Liidetud kohtuasjades T-380/02 ja T-128/03,

Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH, asukoht Linz (Austria), esindajad: advokaadid G. Secklehner ja C. Ofner, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindajad: J. Weberndörfer ja G. Schneider,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

teine menetlusosaline Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Esimese Astme Kohtus kohtuasjas T-128/03

Chipita International SA, asukoht Ateena (Kreeka), esindaja: advokaat P. Hoffmann,

mille esemeks on esiteks Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 26. septembri 2002. aasta otsuse (asi R 26/2001-1), millega jäeti rahuldamata hageja taotlus tähtaja ennistamiseks, tühistamise taotlus ning teiseks Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 13. veebruari 2003. aasta ja/või 13. märtsi 2003. aasta otsuste (asi R 1124/2000-1), mis puudutavad vastulausemenetlust Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH ja Chipita International SA vahel, tühistamise taotlus.

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (viies koda),

koosseisus: president M. Vilaras, kohtunikud M. E. Martins Ribeiro ja K. Jürimäe,

kohtusekretär: ametnik I. Natsinas,

arvestades kirjalikku menetlust ja 14. detsembri 2004. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

1 Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta muudetud määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) sisaldab järgmiseid sätteid:

„Artikkel 59

Kaebuse esitamise tähtaeg ja vorm

Teade kaebuse esitamise kohta tuleb ametile esitada kirjalikult kahe kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest, mille peale kaevatakse. Teadet ei loeta esitatuks enne, kui on tasutud lõiv kaebuse esitamise eest. Nelja kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest tuleb esitada kirjalik selgitus edasikaebuse aluste kohta.

[...]

Artikkel 77

Teatamine

Amet teavitab menetluse käigus huvitatud isikuid otsustest ja kutsetest ning mis tahes teatistest või muudest teadetest, millest peale hakkab tähtaeg kulgema või millest tuleb asjaomaseid isikuid teavitada käesoleva määruse või rakendusmääruse teiste sätete kohaselt või mille on käskinud teatavaks teha ameti juhataja.

Artikkel 78

Tähtaja ennistamine

1. Ühenduse kaubamärgi taotleja või omaniku või muu ametis menetletava asja osalise puhul, kellel kõikidest asjaolude kohaselt võetud meetmetest hoolimata ei ole olnud võimalik ameti määratud tähtajast kinni pidada, võib tema taotluse korral tähtaja ennistada, kui tähtaja möödalaskmine toob käesoleva määruse sätetest tulenevalt vahetult kaasa õiguste või õiguskaitsevahendite kaotamise.

2. Taotlus tuleb esitada kirjalikult kahe kuu jooksul alates tähtaja möödalaskmise põhjuse äralangemisest. Tegemata jäetud toiming tuleb sooritada selle aja jooksul. Taotluse võib esitada möödalastud tähtaja möödumisele järgneva aasta jooksul. Kui on jäetud esitamata pikendamistaotlus või on jäetud tasumata pikendamislõiv, arvatakse nimetatud üheaastasest tähtajast maha artikli 47 lõike 3 teises lauses sätestatud kuuekuuline ajavahemik.

[...]

4. Taotluse kohta teeb otsuse talitus, kelle pädevuses on teha otsus sooritamata jäetud toimingu kohta.

[...]"

2 Komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189), sisaldab järgmiseid sätteid:

„Eeskiri 49

Kaebuse tagasilükkamine vastuvõetamatuse tõttu

1. Kui kaebus ei vasta määruse artiklite 57, 58 ja 59 ja eeskirja 48 lõike 1 punkti c ja lõike 2 nõuetele, lükkab apellatsioonikoda selle tagasi kui vastuvõetamatu, kui kõiki puudusi ei kõrvaldata enne määruse artiklis 59 määratud tähtaja möödumist.

[...]

3. Kui kaebuse eest nõutav lõiv tasutakse pärast määruse artikli 59 kohaselt kaebuse esitamiseks ettenähtud tähtaja möödumist, ei loeta kaebust esitatuks ja kaebuse esitajale tagastatakse kaebuse esitamise lõiv.

[...]

Eeskiri 61

Teatamist käsitlevad üldsätted

1. Ameti menetluse puhul edastatakse ameti teated kas originaaldokumendi, selle dokumendi ameti tõestatud või pitseriga varustatud ärakirja või pitseriga varustatud arvutiväljatrüki kujul. Menetluspoolte esitatavad dokumentide ärakirjad ei vaja sellist kinnitust.

2. Teated edastatakse järgmiselt:

a) posti teel eeskirja 62 kohaselt;

b) käsipostiga eeskirja 63 kohaselt;

c) jättes teate ametis asuvasse postkasti eeskirja 64 kohaselt;

d) faksi teel või muid tehnilisi vahendeid kasutades eeskirja 65 kohaselt;

e) avaliku teatamisega eeskirja 66 kohaselt.

Eeskiri 62

Teatamine posti teel

1. Otsused, mille puhul hakkab kehtima kaebuse esitamise tähtaeg, kutsed ja muud ameti juhataja määratud dokumendid edastatakse väljastusteatega tähtkirjana. Muud tähtajaga seotud otsused ja teated edastatakse tähtkirjana, kui ameti juhataja ei otsusta teisiti. Kõik muud teated edastatakse hariliku posti teel.

[...]

Eeskiri 65

Teate edastamine faksi teel või muid tehnilisi vahendeid kasutades

1. Faksi teel teatamiseks edastatakse asjaomase dokumendi originaal või ärakiri eeskirja 61 lõike 1 kohaselt. Sellise edastamise üksikasjad määrab kindlaks ameti juhataja.

[...]

Eeskiri 68

Kõrvalekanded teatamisel

Kui amet ei saa kinnitada dokumendi adressaadi kätte jõudmisel nõuetekohast teatamist või kui ei ole järgitud teatamisnõudeid, loetakse dokumendist teatamine toimunuks kuupäeval, mille amet määrab teate saabumise kuupäevaks.

[...]."

Vaidluse taust

3 Hageja esitas 16. detsembril 1997. aastal määruse nr 40/94 alusel Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") ühenduse kaubamärgitaotluse. *Ad hoc* plangis olid märgitud hageja esindaja koordinaadid koos viitega tema faksinumbrile.

4 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk PAN & CO, 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (läbi vaadatud ja muudetud) kohaselt klassidesse 11, 30, 35, 37 ja 42 kuuluvatele kaupadele.

5 Ühenduse kaubamärgitaotlus avaldati 20. juuli 1998. aasta Ühenduse Kaubamärgibülletäänis nr 54/98.

6 19. oktoobril 1998. aastal koostas Chipita International SA (edaspidi „menetlusse astuja") vastavalt määruse nr 40/94 artikli 42 lõikele 1 vastulause viitega B 92 413. Vastulause põhjendusena toodi välja määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punktis b märgitud segiajamise tõenäosus taotletava kaubamärgi ning menetlusse astuja ühenduse kaubamärgitaotluse vahel. Viimane neist, mis esitati 30. augustil 1996. aastal Nizza kokkuleppe kohaselt klassi 30 kuuluvatele kaupadele, nägi välja järgmine:

7 Vastulause esitati üksnes sõnamärgi PAN & CO registreerimisele ülalmainitud klassidesse kuuluvatele toodetele.

8 Vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsusega nr 799/1999 lükati hageja ühenduse kaubamärgitaotlus tagasi, kuid üksnes osas, mis puudutas Nizza kokkuleppe kohaselt klassi 30 kuuluvaid kaupu.

9 Ühtlustamisamet palus hagejal 21. veebruari 2000. aastal saadetud faksis tasuda registreerimislõiv.

10 Pärast telefonivestlust ühtlustamisameti töötaja ja hageja esindaja vahel edastas vastulausete osakond 22. septembri 1999. aasta otsuse hageja esindajale elektronpostiga 25. aprillil 2000.

11 Hageja esitas 23. juuni 2000. aasta kirjaga, mis jõudis ühtlustamisametisse 26. juunil 2000, määruse nr 40/94 artikli 78 kohaselt taotluse tähtaja ennistamiseks koos juurdepääsutaotlusega toimikule ja makstud lõivude tagastamise taotlusega.

12 Tähtaja ennistamise taotluse toetuseks väidab hageja, et ühtlustamisamet jättis teda teavitamata vastulause menetlusest nr B 92 413 ning et ta sai sellest teada alles registreerimislõivu tasumise taotluse hetkel. Selline olukord ei võimaldanud tal kinni pidada ühenduse kaubamärgitaotluse vastulausele märkuste esitamiseks antud tähtajast ega ka vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsuse peale esitatava kaebuse tähtajast. Hageja palus taastada oma õigused, mis tal olid menetluses üks aasta enne tähtaja ennistamise taotluse esitamist, ning tõi nimetatud taotluse lisas välja märkused menetlusse astuja koostatud vastulausele.

13 Muu hulgas palus hageja samas kirjas, et neid märkusi käsitletaks kui vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsuse nr 799/1999 peale esitatud kaebust, juhul kui ühtlustamisamet peab võimatuks hageja õiguste taastamise, ning lisas tšeki kaebuse lõivu tasumiseks.

14 Vastavalt määruse nr 40/94 artikli 78 lõikele 4 tunnistas vastulausete osakond oma 25. oktoobri 2000. aasta otsusega nr 2480/2000 end ebapädevaks tähtaja ennistamise osas, mis puudutas tema 22. septembri 1999. aasta otsuse peale esitatud kaebust tähtajast kinnipidamata jätmise kohta. Vastulausete osakond lükkas kaebuse ülejäänud osas vastuvõetamatuse tõttu tagasi, kuna see oli esitatud tähtaega

järgimata rohkem kui üks aasta pärast tähtaja lõppemist 6. veebruaril 1999. aastal, st kolm kuud pärast ühtlustamisameti 6. novembri 1998. aasta teatisega hagejale vastulause peale märkuste esitamiseks määratud tähtaega Samuti kinnitas ta, et kaebus ei olnud igal juhul põhjendatud ning vastulause menetlusega B 92 413 seotud dokumendid olid hagejale nõuetekohaselt edastatud.

15 Ühtlustamisamet teavitas hagejat 29. novembri 2000. aasta kirjas, et tema 23. juuni 2000. aasta taotlust käsitletakse samuti nagu vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsuse nr 799/1999 (asi R 1124/2000-1) peale esitatud kaebust.

16 Hageja esitas 2. jaanuaril 2001 ühtlustamisametile määruse nr 40/94 artikli 59 alusel vastulausete osakonna 25. oktoobri 2000. aasta otsuse nr 2480/2000 (asi R 26/2001-1) peale kaebuse.

17 Ühtlustamisamet palus 2. augustil 2002 hagejal esitada oma märkused faksi teel edastatud saateraportile esiteks 6. novembri 1998. aasta teatise kohta, milles teatati vastulausest ja paluti esitada märkused vastulausele kolme kuu jooksul, ning teiseks vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsuse nr 799/1999 kohta. Hageja täitis selle nõude 2. oktoobril 2002 edastatud kirjaga.

18 Esimese apellatsioonikoja 26. septembri 2002. aasta otsusega lükati hageja kaebus vastulausete osakonna 25. oktoobri 2000. aasta otsuse nr 2480/2000 peale tagasi põhjusel, et tähtaja ennistamise taotlust ei esitatud määruses nr 40/94 ettenähtud tähtajal.

19 Olles edastanud hagejale 2. oktoobril 2002 faksi teel informatsiooni selle kohta, et esimese apellatsioonikoja 26. septembri 2002. aasta otsusest teavitati hagejat tema esindaja kaudu väljastusteatega tähtkirjaga, allkirjastati viimane nõuetekohaselt 10. oktoobril 2002.

20 Esimese apellatsioonikoja 13. veebruari 2003. aasta otsusega, millest teatati hagejale 19. veebruaril 2003, lükati vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsuse nr 799/1999 peale esitatud hageja kaebus tagasi põhjusel, et nimetatud kaebust ei esitatud määruse nr 40/94 artiklis 59 sätestatud tähtaja jooksul, mis lõppes 22. novembril 1999.

21 Esimese apellatsioonikoja 13. märtsi 2003. aasta otsusega, millest teatati hagejale 24. märtsil 2003, parandati ülalmainitud otsust, mööndes nimelt, et kõnealune kaebus ei ole koostatud määruse nr 2868/95 eeskirja 49 lõikes 3 toodud nõuete kohaselt.

Menetlus ja poolte nõuded

22 18. detsembril 2002 ja 18. aprillil 2003 Esimese Astme Kohtu kantseleile esitatud hagiavaldusega, mis registreeriti vastavalt numbritega T-380/02 ja T-128/03, algatas hageja käesolevad kohtuasjad.

23 Ühtlustamisamet edastas oma vastuse Esimese Astme Kohtu kantseleile 15. juulil 2003 kohtuasjas T-380/02 ja 11. septembril 2003 kohtuasjas T-128/03.

24 Menetlusse astuja esitas kohtuasjas T-128/03 vastuse 18. augustil 2003, milles taotles menetluse peatamist seoses otsuse tegemisega kohtuasjas T-380/02. Hageja ja ühtlustamisamet olid menetluse peatamise vastu ning pooldasid selle asemel kahe asjaomase kohtuasja liitmist.

25 Esimese Astme Kohtu neljanda koja esimehe 3. veebruari 2004. aasta määrusega liideti kohtuasjad T-380/02 ja T-128/03 suulise menetluse ja kohtuotsuse huvides vastavalt Esimese Astme Kohtu kodukorra artiklile 50.

26 Ettekandja-kohtuniku ettekande kohaselt otsustas Esimese Astme Kohus avada suulise menetluse ning kutsus menetluse korra kohaselt pooli vastama teatud küsimustele ning esitama dokumente, mille jaoks oli neile antud tähtaeg.

27 Hageja ja ühtlustamisameti kohtukõned ning vastused Esimese Astme Kohtu küsimustele kuulati ära 14. detsembri 2004. aasta avalikul kohtuistungil.

28 Kohtuistungil täpsustas hageja, et kohtuasjas T-380/02 taotles ta apellatsioonikoja 26. septembri 2002. aasta otsuse, mitte aga 2. oktoobri 2002. aasta otsuse tühistamist, nagu oli ekslikult märgitud tema kaebuses. Selle kohta ühtlustamisametil märkusi ei olnud.

29 Kohtuasjas T-380/02 palub hageja Esimese Astme Kohtul:

— tühistada apellatsioonikoja 26. septembri 2002. aasta otsus;

— otsustada, et kostja on kohustatud „tähtaja ennistamise menetluse" läbi viima;

— jätta kohtukulud täielikult ühtlustamisameti kanda.

30 Kohtuasjas T-128/03 palub hageja Esimese Astme Kohtul:

— tühistada apellatsioonikoja 13. veebruari 2003. aasta otsus ja/või apellatsioonikoja 13. märtsi 2003. aasta otsus;

— jätta kohtukulud täielikult ühtlustamisameti kanda.

31 Mõlemas kohtuasjas palub ühtlustamisamet Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagid rahuldamata;

— jätta kohtukulud hageja kanda.

Õiguslik käsitlus

Poolte argumendid

Kohtuasi T-380/02

32 Esiteks selgitab hageja, et olles 21. veebruaril 2000 saanud kätte ühtlustamisameti taotluse registreerimislõivu tasumiseks, märkas ta ühe taotletud kaubaklassi puudumist. Ta märgib, et tema palvete peale anda selle kohta selgitusi, saatis ühtlustamisamet talle 25. aprillil 2000 elektronpostiga vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsuse nr 799/1999, teatades, et tema ühenduse kaubamärgi taotluse peale on esitatud vastulause.

33 Hageja sõnul sai ta vastulausemenetluse käigust teada vastulausete osakonna 25. oktoobri 2000. aasta otsust lugedes, milles nimetatakse ühtlustamisameti talle edastatud nelja dokumenti, nimelt:

— 6. novembri 1998. aasta faks, milles teatati vastulausest ning võimalike märkuste esitamiseks antud kolmekuulise tähtaja kulgemise algusest, mis lõppes seega 6. veebruaril 1999;

— 3. juuni 1999. aasta faks, milles teatati, et varasem kaubamärk, mille kohta vastulause esitati, oli vahepeal kantud ühenduse kaubamärgiregistrisse ning et otsus on tehtud üksnes olemasolevaid tõendeid arvestades;

— 22. septembri 1999. aasta faks, milles teatati vastulausete osakonna samal päeval tehtud otsusest nr 799/1999;

— 11. jaanuari 2000. aasta faks, milles teatati ülalnimetatud otsuse jõustumisest ning kolmekuulise tähtaja kulgemise algusest ühenduse kaubamärgitaotluse osalise muutmise nõude esitamiseks.

34 Siiski ei jõudnud ükski neist dokumentidest hageja esindaja büroosse, mille töötajad välistasid igasuguse võimaluse, et neli dokumenti on läinud kaduma. Seega jäeti hageja ilma ärakuulamisõigusest niivõrd, kuivõrd tal osutus võimatuks saada kontakti vastaspoolega lepitusperioodil, esitada märkusi või koostada ettenähtud tähtajal kaebus vastulausete osakonna otsuse nr 799/1999 peale. Hageja väidab, et sellistel tingimustel ja hoolimata sellest, et ta ilmutas antud asjaoludel vajalikku hoolsust, jäeti ta ilma võimalusest ühtlustamisameti antud tähtaegadest kinni pidada, mis õigustab tähtaja ennistamist.

35 Hageja märgib, et täpsemalt öeldes on tema teadmatus vastulausemenetluse seisu kohta põhjuseks, miks ta palus ühtlustamisametil taastada tema õigused menetluses staadiumis, nagu need olid üks aasta enne tähtaja ennistamise taotluse esitamist.

36 Teiseks väidab hageja, et ühtlustamisameti väidet, mille kohaselt vastulause vaidlustamist lubavad tähtajad aegusid rohkem kui üks aasta enne tähtaja ennistamise taotluse esitamist, ei saa toetada.

37 Selle kohta märgib hageja, et 26. juunil 1999, st üks aasta enne ülalmainitud taotluse esitamist, ei olnud ühtlustamisamet veel võtnud seisukohta vastulause suhtes, ning et vastulausemenetlus lõpetati vaid pädeva osakonna otsusega. Ta osundab, et nimetatud otsusega lõppesid tähtajad, mida mõisteti „perioodide" või „ajavahemike" tähenduses, mille jooksul ta oleks saanud sooritada menetlustoiminguid, nagu vastulausemenetluse peatamise taotlus, registreerimistaotluse tühistamine või taotletavate kaupade või teenuste piiritlemine, või saavutada vastaspoolega kokkulepe. Hageja sõnade kohaselt võinuks talle neil tingimustel tähtaja ennistamist võimaldada, lisades, et samuti kaotas ta võimaluse oma kaebeõiguse teostamiseks vastulausete osakonna otsuse peale.

38 Kolmandaks väidab hageja, et ühtlustamisamet ei ole tõendanud, et tema esindajat asjaomasest neljast dokumendist tegelikult teavitati, seega on kahe saateraporti esitamine antud juhul ebapiisav, kuna faksi saatmine võis ebaõnnestuda. Ta märgib, et üldiselt ei ole faksiraportid, eelkõige ühtlustamisameti raportid, mingil juhul teatamise tõendamiseks kohased. Seoses sellega kaotaks määruse nr 40/94 artikli 78 kitsas tõlgendamine apellatsioonikoja poolt igasuguse võimaluse tähtaja ennistamiseks, nii et kui ühestki dokumendist ei ole teada antud, siis tähtaja ennistamine ei ole võimalik, kuna ükski tähtaeg ei hakka kulgema, kui teatamist ei ole toimunud.

39 Viimaseks märgib hageja, et vastulausete osakond ei ole võtnud oma 25. oktoobri 2000. aasta otsuses seisukohta tähtaja ennistamise osas kaebuse tähtaja lõppemisel ning märgib, et ta palus ühtlustamisametit võtta 22. novembril 2000. aasta kirjas hagi selles osas seisukoht.

40 Ühtlustamisameti kinnitusel jättis apellatsioonikoda määruse nr 40/94 artikli 78 lõike 2 kolmanda lause alusel õigustatult tähtaja ennistamise taotluse rahuldamata, kuna nimetatud taotlus esitati rohkem kui üks aasta pärast tähtaega ehk 6. veebruaril 1999.

Kohtuasi T-128/03

41 Hageja esitab oma tühistamistaotluse toetuseks sisuliselt kolm väidet.

42 Esiteks heidab ta apellatsioonikojale ette, et see muutis sisuliselt nii 13. veebruari 2003. aasta esialgse otsuse aluseid kui ka resolutiivosa, rikkudes sellega määruse nr 2868/95 eeskirja 53, mis lubab üksnes ilmsete vigade parandamist. Sellist parandamist tuleks õiguslikult käsitleda tühise toiminguna.

43 Teiseks väidab hageja, et ühtlustamisamet ei ole oma teadaannetest ja otsustest nõuetekohaselt teatanud.

44 Kohtuistungil täpsustas hageja, et ühtlustamisametil ei olnud täielikku valikuvabadust määruse nr 2868/95 eeskirja 61 lõikes 2 loetletud teatamise viiside osas ning ta oleks pidanud antud juhul tegema valiku kooskõlas sama määruse eeskirja 62 lõikega 1, mis näeb ette teatamise posti teel.

45 Hageja väidab, et eespool punktis 33 mainitud neljast dokumendist, mida ta kätte ei saanud, teatamise tõendi osas piirdus ühtlustamisamet faksi saateraportite esitamisega, mis ei tõenda kuidagi kehtivat ja vormikohast teatamist. Sel juhul on tegemist üksnes teatamise tunnustega.

46 Lisaks sellele oli üks nendest raportitest, mis oli seotud 6. novembri 1998. aasta teadaandega ühenduse kaubamärgitaotlusele esitatud vastulause olemasolu kohta ilmselgelt nõuetele mittevastav seetõttu, et sellel ei näidatud Austria telefoninumbri prefiksit. Märge „OK" nimetatud raportis tõendab üksnes nõuetekohast väljasaatmise kinnitust, mida võidakse väljastada ka siis, kui faksi saatmisel esineb viga. Hageja juhib tähelepanu asjaolule, et apellatsioonikoda ei viidanud oma 13. veebruari 2003. aasta otsuses kõnealusele raportile ning uuris üksnes vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsuse edastamist kinnitavat raportit.

47 Hageja rõhutab, et praktika põhjal saab igal juhul öelda, et väljasaatmist kinnitavat raportit on võimalik saada, ilma et faks oleks tegelikult adressaadini jõudnud.

48 Samal ajal näitab mitme siseriikliku ja Euroopa Patendiameti praktika, et vähemalt selliste ametlike teadaannete saatmine, mis teatavad tähtaja kulgema hakkamisest, posti teel või faksiga koos täiendavate turvaseadmetega vastab mitte üksnes euroopalikule, vaid ka rahvusvahelisele õigusstandardile. Juhul kui dokument saadetakse üksnes faksiga, ei ole võimalik saada teatamise kohta nõuetekohast tõendit.

49 Kolmandaks viitab hageja sisuliselt kaitseõiguse rikkumisele, kuna talle ei võimaldatud juurdepääsu vastulausemenetluse toimikule, mida ta palus 12. juulil 2002.

50 Ühtlustamisamet palub hageja kõik väited nende põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

51 Menetlusse astuja kinnitab, et apellatsioonikoda on 13. veebruari 2003. aasta otsuses õigesti leidnud, et olemasolevad andmed olid piisavad tõendamaks, et hagejat teavitati vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsusest samal päeval, mistõttu oli selle peale esitatud kaebus vastuvõetamatu.

52 Samuti märgib ta, et hageja ei ole esitanud dokumentaalseid tõendeid, täpsemalt eelkõige oma faksi väljasaatmis- ja kättesaamislehtede ärakirju, mis tõendaksid, et eespool viidatud teavitamine on tegelikult toimunud.

Esimese Astme Kohtu hinnang

53 On selge, et nii tähtaja ennistamise taotluse kui vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsuse nr 799/1999, mis lubab ühenduse kaubamärgitaotluse peale vastulauset esitada, peale esitatud kaebus lükatakse tagasi põhjusel, et neid ei esitatud selleks ettenähtud tähtajal. Ühtlustamisamet leidis, et kõne all olevad tähtajad hakkasid hageja jaoks kulgema 6. novembril 1998 faksiga edastatud teadaandest, milles teavitati tema kaubamärgitaotluse peale esitatud vastulausest, kolmekuulise tähtaja kulgema hakkamisest võimalike märkuste esitamiseks ning vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsusest nr 799/1999, millele oli lisatud kiri, kus teatati, et selle otsuse peale võib esitada kaebuse kahe kuu jooksul teavitamisest alates.

54 Lisaks väitele, et ta ei ole ühtegi faksi saanud, kinnitas hageja, et ühtlustamisamet oleks pidanud seda tegema kooskõlas määruse nr 2868/95 eeskirja 62 lõikega 1, mis näeb ette teatamise posti teel, ning et faksi saateraportid ei tõenda ühelgi juhul, et teatamine oli kehtiv ja vormikohane, mis saab ainukesena olla tähtaja kulgemise aluseks.

55 Sellisel juhul tuleb meeles pidada, et faksi teel edastatud saadetise tõendav iseloom sõltub üheaegselt vorminõudest, mis on kõnealuse toimingu suhtes asjakohaste sätetega ette nähtud, ning saatmistoimingu viisi kasutamise tingimustest, rõhutades siinjuures, et reeglina ei saa faksi saatmine mingil viisil mõjutada toimingu siduvaid õiguslikke tagajärgi. Juhul, kui kohaldatavad sätted seavad teatud toimingutele erilise vorminõude, tuleb tõendada, kas nende saatmine faksi teel vastab nimetatud sätetele (Euroopa Kohtu 18. juuni 2002. aasta otsus kohtuasjas C-398/00: Hispaania *v.* komisjon, EKL 2002, lk I-5643, punktid 21 ja 22).

56 Käesolevas asjas sätestab määruse nr 2868/95 eeskiri 61 lõige 2 ühtlustamisameti otsustest ja teadaannetest erinevad võimalikud teatamise viisid, nende hulgas teatamine faksi teel. Kõikidele nendele teatamise viisidele kohaldatakse erinormi, kus sõnastatakse selgelt sellele kohased tingimused ja moodused.

57 Määruse nr 2868/95 eeskirjas 66 mainitud teatamist Ühenduse Kaubamärgibülletäänis kasutatakse vaid siis, kui adressaadi aadressi ei ole võimalik kindlaks teha või kui edastamine eeskirja 62 lõike 1 kohaselt ei ole osutunud võimalikuks isegi ühtlustamisameti teisel katsel. Teate jätmine ühtlustamisametis asuvasse postkasti vastavalt määruse nr 2868/95 eeskirjale 64 eeldab, et adressaadil on selline postkast, kuhu teatamisele kuuluv dokument jäetakse.

58 Mis puutub faksi teel teatamisse, siis näeb määruse nr 2868/95 eeskiri 65 ette, et sel puhul edastatakse „asjaomase dokumendi" originaal või ärakiri nimetatud määruse eeskirja 61 lõike 1 kohaselt. Viimane sõnastus oma üldise iseloomu tõttu tähendab seda, et sellist teatamise viisi võidakse rakendada sõltumata teatatava dokumendi liigist. Sellist järeldust toetab ühtlustamisameti presidendi 1. aprilli 1997. aasta otsuse EX-97-1 artikli 1 sõnastus, mis määrab kindlaks ühtlustamisameti otsuste, teadaannete ja teadete vormi, määratledes viisi, kuidas märkida ühtlustamisameti organi või talituse nimi, samuti ka vastutava ametniku või ametnike nimed, „[k]ui ameti otsus, teadaanne või teade on edastatud faksi teel". Seega võib faksi teel edastada kõiki ühtlustamisameti otsuseid või teadaandeid.

59 Posti teel teatamise osas näeb määruse nr 2868/95 eeskiri 62 lõige 1 ette erineva kasutamise tulenevalt teatatava toimingu olemusest. Tuleb rõhutada, et selle eeskirja kohaselt saadetakse väljastusteatega tähtkirjana tegelikult otsused, mille puhul hakkab kaebuse esitamise tähtaeg kulgema, kutsed ning kõik muud dokumendid, mida ühtlustamisameti president kohustab saatma posti teel. Otsustest ja teadaannetest, millest hakkab kulgema mõni muu tähtaeg, antakse teada tähtkirjaga, kui ühtlustamisameti president ei otsusta teisiti. Muud teadaanded saadetakse hariliku postiga.

60 Tulenevalt selle sätte sõnastusest, mis käsitleb ühetaolistena toiminguid, millest ühtlustamisamet on kohustatud teatama, kohaldatakse selles kirjeldatud üksikasjalikku korda vaid siis, kui on otsustatud rakendada teatamist posti teel. Nimetatud määruse eeskirja 61 lõikes 2 mainitud teised teatamise viisid kaotaksid oma reaalse toime, kui asuda seisukohale, et ühtlustamisamet on kohustatud teatama otsustest, millest hakkab kulgema kaebuse esitamise tähtaeg, ja teadetest, millest hakkab kulgema mõni muu tähtaeg, üksnes posti teel, välja arvatud avaldamine Ühenduse Kaubamärgibülletäänis; vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsus ja 6. novembri 1998. aasta teade vastavad ülalnimetatud kategooriatele.

61 Ühtlustamisamet võis seega kehtiva korra kohaselt ülalviidatud toimingutest teatada ka faksi teel; järelikult tuleb selliselt edastatud saadetiste tõenduslikku iseloomu hinnata saatmistoimingu viisi kasutamisest lähtuvalt.

62 Sama analüüs tuleks igal juhul teha ka siis, kui eeldada, et vastulausete osakonna 6. novembri 1998. aasta teadaandest ja 22. septembri 1999. aasta otsusest pidi nõuetekohase viisi järgimiseks teatama hageja väitel määruse nr 2868/95 eeskirja 62 lõike 1 alusel posti teel, mida aga käesolevas asjas ei tehtud.

63 Sellisel juhul tuleb meelde tuletada, et vastavalt määruse nr 2868/95 eeskirjale 68, mis on selgelt pealkirjastatud „Kõrvalekalded teatamisel", kui ühtlustamisamet ei saa kinnitada dokumendi adressaadini jõudmisel nõuetekohast teatamist või kui ei ole järgitud teatamisnõudeid, loetakse dokumendist teatamine toimunuks kuupäeval, mille ühtlustamisamet määrab teate saabumise kuupäevaks.

64 Seda sätet tuleb tervikuna lugemisel tõlgendada selliselt, et ühtlustamisametil on võimalus määrata kuupäev, millal dokument on adressaadini jõudnud, juhul kui ühtlustamisamet ei saa tõendada dokumendi nõuetekohast teatamist või kui teatamise suhtes kohaldamisele kuuluvatest sätetest ei ole kinni peetud, ning et ühtlustamisametil on õigus anda sellele tõendile nõuetekohase teatamise õiguslikud tagajärjed.

65 Määruse nr 2868/95 eeskiri 68 ei sea sellise tõendi esitamisele ühtki vorminõuet, samas peab tunnistama, et viimast võib saata faksi teel vaid siis, kui saatetoimingu kasutamise viis annab talle tõendusliku iseloomu.

66 Ühtlustamisamet esitas kohtuvaidlusteks mitu lisa, sealhulgas 22. septembri 1999. aasta kuupäevaga kirja, milles ühtlustamisamet teatas hagejale vastulausete osakonna samal päeval tehtud otsusest nr 799/1999 ja 6. novembri 1998. aasta teatest, millele mõlemale olid lisatud vastavate fakside saateraportid.

67 Vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsusega nr 799/1999 seotud saateraport sisaldab järgmisi andmeid:

— „TELEFONO CONEXION" real „0004336122221918", mis vastab ühenduse kaubamärgitaotluse vormil märgitud hageja esindaja büroo faksinumbrile, ning mille ees oli „0", mis märgib ühtlustamisametist väljasaadetavat teadet;

— „ID CONEXION" real „DR LINDMAYR" (teadaande tuvastamine), kes kuulub samasse advokaadibüroosse, kus töötab ka hageja esindaja dr Secklehner;

— „22/09 16:14", mis märgib teadaande kuupäeva ja kellaaega;

— „9", mis märgib saadetud lehtede arvu, mis vastab vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsuse nr 799/1999 kaheksale leheküljele, millele oli lisatud sama päeva kiri teatamise kohta;

— „RESULTADO OK", mis tõendab faksi nõuetekohast kättetoimetamist.

68 6. novembri 1998. aasta teate kohta saadetud faks sisaldab järgmisi andmeid:

— „TELEFONO CONEXION" (teadaanne telefoni teel) real „036122221918";

— „ID CONEXION" (teadaande tuvastamine) real „DR LINDMAYR";

— „06/11 18:20", mis märgib teadaande kuupäeva ja kellaaega;

— „11", mis märgib saadetud lehtede arvu, mis vastab menetlusse astuja poolt esitatud vastulause tekstile, millega oli kaasas ühtlustamisameti 6. novembri 1998. aasta kiri, mis teatas vastulausest ning võimalike märkuste esitamiseks antud kolmekuulise tähtaja algusest;

— „RESULTADO OK", mis tõendab faksi nõuetekohast kättetoimetamist.

69 Mis puutub vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsuse nr 799/1999 teatega seotud saateraportisse, siis saab punktis 67 eespool loetletud erinevate koostisosade kogum, millel kõigil on apellatsioonikoda oma 13. veebruari 2003. aasta otsuses peatunud (vt otsuse punkt 23 ja sellele järgnevad punktid), anda ühtlustamisameti esitatud saateraportile tõendusliku iseloomu, võttes arvesse asjaolu, et hageja ei ole käesolevas menetluses esitanud ühtegi selgesõnalist vastuväidet nimetatud raportis sisalduvate andmete kohta.

70 Sellisel juhul tuleb märkida, et selles osas, kus hagiavaldus sisaldab üldist viidet haldusmenetluses esitatud menetlusdokumentides olevatele argumentidele, ei vasta see kohtuasjas T-128/03 ega ka kohtuasjas T-380/02 kodukorra artikli 44 lõike 1 punktis c sätestatud nõuetele ning seetõttu ei saa seda ka arvesse võtta (Esimese Astme Kohtu 7. novembri 1997. aasta otsus kohtuasjas T-84/96: Cipeke *v.* komisjon, EKL 1997, lk II-2081, punkt 33 ning 31. märtsi 2004. aasta otsus kohtuasjas T-20/02: Interquell *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet — SCA Nutrition (HAPPY DOG), EKL 2004, lk II-1001, punkt 20).

71 Mis puudutab 6. novembri 1998. aasta teadaandega seotud saateraportit, kinnitab hageja, et ühelt poolt on tegemist „äärmiselt kahtlase" dokumendiga, kuna „kohalikule identifitseerimisnumbrile eelnev osa oli pliiatsiga loetamatuks muudetud".

72 Sellisel juhul piisab tõdemusest, et hageja esitatud lisadega kaasnenud dokument kujutab endast tegelikult ühtlustamisametis läbiviidud haldusmenetluse toimiku leheküljel 40 asuva originaaldokumendi ärakirja, kuhu on numbri „036122221918" kõrvale helendava markeriga tõmmatud joon, kuid mis ei peida ühtegi märkust.

73 Teisest küljest osundab hageja sellele, et Austria — hageja esindaja büroo asukoht — telefoninumbri prefiks ei ole nähtav ning vaatamata märkele „OK", on neil tingimustel võimatu, et kõnealune faks oleks sinna kohale jõudnud.

74 Esiteks peab märkima, et nii apellatsioonikoja 13. veebruari 2003. aasta otsuses kui ühtlustamisameti vastuses täpsustati, et saateraportis üheaegselt esinenud hageja esindaja büroo ühe advokaadi nimi ning adressaadi number on vastuvõtva faksiaparaadi seadistamise tulemus. Hageja ei esitanud ei oma hagiavalduses ega ka kohtuistungil ühtki sellist tõendit, mis lükkaks ümber ühtlustamisameti väite.

75 Seejärel peab eelkõige ära märkima, et eespool punktis 73 ülekorratud hageja järeldus on vasturääkiv tema enda käesolevas menetluses tehtud avaldustega.

76 Vastates Esimese Astme Kohtu küsimusele, mille eesmärgiks on välja selgitada, kas kaebus on kohtuasjas T-380/02 vastuvõetav, kinnitas hageja selgelt, et ta sai ühtlustamisameti 2. oktoobri 2002. aasta faksiga apellatsioonikoja 26. septembri 2002. aasta otsuse. Seega on 2. oktoobri 2002. aasta faksi saateraportis märgitud adressaadi number „036122221918" täpselt sama, mis oli märgitud 6. novembri 1998. aasta faksi saateraportis.

77 Peale selle sisaldab Esimese Astme Kohtule esitatud toimik veel nelja eelmainitud numbriga saateraportit, mis on seotud faksidega, mille kättesaamist hageja ei ole vaidlustanud, nimelt:

— 25. oktoobri 2000. aasta faks, milles ühtlustamisamet teatas hagejale vastulausete osakonna sama päeva otsusest lükata tagasi tähtaja ennistamise taotlus;

— 21. detsembri 2000. aasta faks, mis koosnes sama kuupäevaga kirjast, mil ühtlustamisameti vastulausete osakonna ametnik Geroulakos teatas hageja esindaja 28. novembri 2000. aasta kirjale vastuseks, et osakonnal puudus pädevus kõnealuses asjas menetlusse astuda;

— 2. augusti 2002. aasta faks, millega ühtlustamisamet teavitas hageja esindajat esimese apellatsioonikoja ettekandja sama päeva teadaandest;

— 17. oktoobri 2002. aasta faks, millega ühtlustamisamet andis informeerimise eesmärgil hageja esindajale üle esimese apellatsioonikoja ettekandja teate, mis oli adresseeritud vastaspoole esindajale.

78 Sellest selgub, et saateraportitel märgitud Austria telefoninumbrite prefiks ei kujuta endast hageja esindajale õnnestunult saadetud faksi olulist osa.

79 Lisaks peab rõhutama, et taotletava ühenduse kaubamärgi registreerimismenetluse, selle peale esitatud vastulause menetluse ning vastulausete osakonna otsuse peale esitatud kaebuse menetluse raames on hageja saanud suurel hulgal fakse nii enne kui pärast neid nelja faksi, mida ta enda väitel ei saanud kätte vastulausemenetluses.

80 Mis puutub veel kahte ülejäänud faksi, mida hageja enda väitel kätte ei saanud ja mis nimelt pärinevad 3. juunist 1999 ja 11. jaanuarist 2000 (vt eespool viidatud punkt 33), peab tõdema, et ka need ühtlustamisameti esitatud saateraportid sisaldavad tõendusliku iseloomuga andmeid.

81 Eeltoodud põhjendustest järeldub, et ühtlustamisamet on õiguslikult piisavalt tõendanud 6. novembri 1998. aasta teate, milles teavitatakse vastulause esitamisest ja selle kohta võimalike märkuste esitamiseks antud kolmekuulisest tähtajast, ning vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsuse nr 799/1999 ja sellega kaasas olnud kirja, milles teatati nimetatud otsuse peale kaebuse esitamiseks antud kahekuulisest tähtajast hageja poolt kättesaamist samal päeval.

82 Sellist järeldust ei saa ümber lükata üksnes hageja üldsõnaliste „kogemuslikele" õpetustele tuginevate seisukohtadega, mille kohaselt võib saatja aparaat väljastada saateraporti, ilma et faks oleks adressaadini jõudnud.

83 Samas ei esitanud hageja ühtegi tõendit, mis annaks alust arvata, et ühtlustamisameti edastatud saateraportid, eriti need, mis kaasnesid 6. novembri 1998. aasta ja 22. septembri 1999. aasta faksidega, ei olnud saatmise esemeks olevate dokumentidega seotud. Ülaltoodust tulenevalt on aga kindlaks tehtud, et edastatud dokumendi lehtede koguarv vastab eespool viidatud saateraportites olevatele osadele.

84 Lisaks sellele peab märkima, et hageja, kellel apellatsioonikoda palus 2. augustil 2002 esitada igasuguseid andmeid, mis tõendaksid, et teda ei teavitatud 6. novembri 1998. aasta teatest ja vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsusest nr 799/1999, ei esitanud nimetatud koja 13. veebruari 2003. aasta otsuses rõhutatu kohaselt selle kohta mingisugust tõendusmaterjali ja eelkõige jättis esitamata oma faksi väljasaatmis- ning vastuvõtmislehtede ärakirjad palutud päevade kohta, ning isegi ei põhjendanud, mis teda takistas seda tegemast. Hageja kinnitas esimest korda alles kohtuasja T-128/03 hagiavalduses, et tema esindaja faksiaparaat ei võimaldanud sel ajal ettenähtud viisil igapäevaseid raporteid väljastada.

85 Neil asjaoludel, võttes arvesse eespool punktides 67 ja 68 märgitud saateraportite tõendavat iseloomu, tuleb esiteks sedastada, et 6. novembri 1998. aasta teade, milles antakse vastuväidete esitamiseks kolmekuuline tähtaeg ja millest hakkas nimetatud tähtaeg tegelikult kulgema, lõpeb 6. veebruaril 1999; faksi teel saatmise päeva loetakse tähtaja ennistamise taotluse esitamiseks ettenähtud üheaastase tähtaja alguseks. Vastupidiselt hageja esitatud väitele, mille kohaselt hakatakse üheaastast

tähtaega lugema vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsusest, ei saa määruse nr 40/94 artikli 78 lõike 2 tähenduses „möödalastud tähtaega" tõlgendada kui „ajavahemikku", kui eelnevalt ei ole kindlaks määratud tähtaega, mis käesoleval juhul kulgeb kuni ülalnimetatud otsuseni.

86 Kuna tähtaja ennistamise taotlus esitati 26. juunil 2000, s.o rohkem kui aasta pärast järgitud kolmekuulise tähtaja möödalaskmist 6. veebruaril 1999, jättis esimene apellatsioonikoda seega oma 26. septembri 2002. aasta otsusega õigesti rahuldamata kaebuse, mille hageja esitas vastulausete osakonna 25. oktoobri 2000. aasta otsuse peale, millega jäeti nimetatud taotlus rahuldamata põhjusel, et seda ei esitatud määruse nr 40/94 artikli 78 lõikes 2 ettenähtud üheaastase tähtaja jooksul.

87 Teisest küljest tuleb vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta faksi teel edastatud otsusest nr 799/1999 teatamist lugeda määruse nr 40/94 artiklis 59 sätestatud kaebuse esitamiseks määratud kahekuulise tähtaja alguseks ning 22. novembrit 1999 nimetatud tähtaja lõpuks. Seega on selge, et hageja esitas oma kaebuse ning tasus kaebuse esitamise eest lõivu alles 26. juunil 2000, st hilinenult.

88 Viimane järeldus muudab põhjendamatuks hageja kaebuse, mille ta esitas apellatsioonikoja 13. veebruari 2003. aasta „ja/või" 13. märtsi 2003. aasta otsuse tühistamistaotluse toetamiseks, milles hageja viitab määruse nr 2868/95 eeskirja 53 rikkumisele.

89 Kuna apellatsioonikoda jättis 13. veebruari 2003. aasta otsusega hageja kaebuse rahuldamata põhjusel, et see esitati hilinenult ning on seetõttu vastuvõetamatu, on ilmne, et apellatsioonikoda tegi 13. märtsil 2003 otsuse, kus ta mitte üksnes ei parandanud teatud dokumentides ebaõigeid kuupäevi, vaid võttis vastu ka uue rahuldamata jätmise aluse, nimelt kaebuse esitamise lõivu tasumine pärast kaebuse tähtaja lõppemist, ning selle tagajärjel uue resolutiivosa, sest kaebust ei loetud esitatuks, mille tagajärjeks on selle lõivu tagastamine määruse nr 2868/95 eeskirja 49 lõike 3 alusel.

90 Hageja väidab, et apellatsioonikoda on selliselt talitades rikkunud määruse nr 2868/95 eeskirja 53, mis lubab parandada üksnes ilmselgeid eksimusi.

91 Jättes kõrvale asjaolu, et määruse nr 2868/95 eeskiri 49, sealhulgas selle kolmas lõige, näeb ette „kaebuse rahuldamata jätmise vastuvõetamatuse tõttu", peab märkima, et apellatsioonikoja kaks järjestikku vastu võetud lahendust väljendavad mõlemad positiivset lahendust samale probleemile, mis seisneb selles, kas hageja tegutses vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsuse nr 799/1999 peale esitatud kaebuse raames hilinenult või mitte, arvestades sama kahekuulist tähtaega, mis on sätestatud määruse nr 40/94 artiklis 59.

92 Kui neil asjaoludel hinnata, kas apellatsioonikoda rikkus 13. märtsi 2003. aasta otsuse tegemisel määruse nr 2868/95 eeskirja 53 või mitte, siis igal juhul oli hageja kohustus tõendada, et nimetatud koda leidis ebaõigesti, et hageja ei esitanud ei kaebust ega tasunud lõivu vastavalt määruse nr 40/94 artiklis 59 toodud tähtaja jooksul, mis on juba tuvastatud eespool punktides 53 ja 87.

93 Apellatsioonikoja 13. veebruari 2003. aasta otsuse „ja/või" 13. mai 2003. aasta otsuse peale esitatud tühistamistaotluse toetuseks esitab hageja veel väite kaitseõiguse rikkumise kohta, kuna talle ei võimaldatud vastulausemenetluses juurdepääsu toimikule, mida ta palus 26. juunil 2000 ja seejärel 12. juulil 2002 ja mida ta ei olnud saanud ka käesoleva kaebuse esitamise kuupäevaks.

94 Sel puhul peab meelde tuletama, et kaitseõiguse tagamine on ühenduse õiguse üldpõhimõte, mille kohaselt peab ametiasutuste otsuste adressaatidel, kelle huve märkimisväärselt riivatakse, olema tõhus võimalus oma seisukohtade teatavaks tegemiseks (Esimese Astme Kohtu 16. veebruari 2000. aasta otsus kohtuasjas T-122/99: Procter & Gamble *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet (Seebi kuju), EKL 2000, lk II-265, punkt 42; 27. veebruari 2002. aasta otsused kohtuasjas T-34/00: Eurocool Logistik *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet (EUROCOOL), EKL 2002, lk II-683, punkt 21 ja kohtuasjas T-79/00: Rewe-Zentral *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet (LITE), EKL 2002, lk II-705, punkt 14).

95 Peale selle on määruse nr 40/94 artiklis 73 ette nähtud kaitseõiguse kaitse põhimõte, mille kohaselt võivad ühtlustamisameti otsuste aluseks olla üksnes põhjendused, mille kohta huvitatud isikutel on olnud võimalik esitada oma seisukoht (eespool viidatud otsus Seebi kuju kohta, punkt 40; otsus EUROCOOL, punkt 20 ja otsus LITE, punkt 13); see säte käsitleb nii faktilisi ja õiguslikke põhjendusi kui ka tõendusmaterjali (Esimese Astme Kohtu 3. detsembri 2003. aasta otsus kohtuasjas T-16/02: Audi *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet (TDI), EKL 2003, lk II-5167, punkt 71).

96 Käesolevas asjas peab rõhutama, et ühtlustamisamet edastas hagejale 2. augustil 2002 saaterapordid, mis tõendavad 6. novembri 1998. aasta teadaande, milles teatati vastulausest, ja eelkõige vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsuse nr 799/1999 nõuetekohast faksi teel edastamist, ning palus hagejal esitada nende dokumentide kohta oma märkused, mida hageja tegi 2. oktoobril 2002.

97 Seega on ilmne, et hagejale said teatavaks ühtlustamisameti 13. veebruari ja 13. märtsi 2003. aasta otsuse aluseks olevad asjaolud ning ta esitas reaalselt nende kohta oma seisukoha, mistõttu puudus tal kehtiva korra kohaselt alus viidata kaitseõiguse rikkumisele. Asjaolu, et ta sai 4. juulil 2003, seega peale kaebuse esitamist kohtuasjas T-128/03, muid dokumente, mis kuulusid vastulausemenetluse toimikusse, sealhulgas eelkõige 3. juuni 1999. aasta ja 11. jaanuari 2000. aasta faks, mida ta enda väitel ei olnud märgitud kuupäevadel kätte saanud, on antud juhul asjassepuutumatu.

98 Viimasena tuleb juhtida tähelepanu hageja viidatud asjaolule, et vastulausete osakond ei võtnud oma 25. oktoobri 2000. aasta otsuses seisukohta tähtaja ennistamise taotluse selles osas, mis puudutab nimetatud osakonna 22. septembri 1999. aasta otsuse peale esitatava kaebuse tähtaja möödalaskmist, ning et ta lükkab selles osas otsuse tegemise edasi.

99 Tegelikult ilmneb, et vastulausete osakond tunnistas end määruse nr 40/96 artikli 78 lõike 4 alusel tähtaja ennistamise taotluse selles osas otsuse tegemiseks ebapädevaks, leides, et seda võivad teha üksnes apellatsioonikojad.

100 Toimikust nähtuvalt ei olnud hageja sellise lahenduse vastu. Ta palus 22. novembri 2000. aasta kirjas ühtlustamisametilt, et tähtaja ennistamise taotluse selles osas, mis puudutab vastulausete osakonna 22. septembri 1999. aasta otsuse peale esitatava kaebuse tähtaja möödalaskmist, teeks otsuse apellatsioonikoda. Peale selle ei ole

antud asjaolu kohta ühtki märget hageja esitatud argumentide kokkuvõttes, mis sisaldub apellatsioonikoja 26. septembri 2002. aasta otsuses, kus otsustatakse vastulausete osakonna 25. oktoobri 2000. aasta otsuse peale esitatud hageja kaebusele.

101 Seetõttu tuleb sedastada, et eespool punktis 98 kirjeldatud olukord ei vasta kohtuasja T-128/03 vaidluse esemele ning hageja poolt üksnes sellele viitamine, ilma et oleks esitatud muid selgeid ja konkreetseid tõendeid määruse nr 40/94 või määruse nr 2868/95 sätete võimaliku rikkumise kohta, ei ole käsitletav tühistamise alusena ei kohtuasjas T-128/03 ega ka kohtuasjas T-380/02.

102 Tulenevalt eeltoodud põhjendustest tuleb hageja hagid jätta täies ulatuses rahuldamata.

Kohtukulud

103 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, jäetakse kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti nõudele hageja kanda. Kuna menetlusse astunud isik ei ole oma vastuses kohtukulude väljamõistmist taotlenud, jäetakse tema kohtukulud tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (viies koda)

otsustab:

1. **Jätta hagid rahuldamata.**

2. **Jätta hageja enda ja Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kohtukulud hageja kanda.**

3. **Jätta Chipita International SA kohtukulud tema enda kanda.**

Vilaras Martins Ribeiro Jürimäe

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 19. aprillil 2005 Luxembourgis.

Kohtusekretär President

H. Jung M. Vilaras